

**Zakład Gospodarki Mieszkaniowej
w Rybniku**

ul. Tadeusza Kościuszki 17 44-200 Rybnik,
t +48 32 42 94 860 , f +48 32 42 94 889
zgm@zgm.rybnik.pl

Szanowna Pani
Anna Starnawska
Naczelnik Wydziału Audytu i Kontroli Wewnętrznej

SBK.071.0013.2019

Rybnik, dnia 29 marca 2019 r.

Działając na podstawie § 22 ust. 6 Zarządzenia nr 637/2017 Prezydenta Miasta Rybnika w sprawie regulaminu przeprowadzania kontroli przez Wydział Audytu i Kontroli Wewnętrznej wnoszę umotywowane zastrzeżenia co do wniosków zawartych w protokole z kontroli problemowej przeprowadzonej w Zakładzie Gospodarki Mieszkaniowej w Rybniku w dniach od 18 grudnia 2018 r. do 15 marca 2019 r. nr AKW.1711.21.2018 z dnia 22 marca 2019 r. w zakresie w jakim:

- 1) We wniosku nr 1 stwierdzono, że:
  - **Zamawiający pomimo powzięcia informacji o przekroczeniu maksymalnej liczby pracowników zgłoszonych do Państwowego Inspektora Nadzoru Budowlanego nie skorzystał z żadnych praw określonych w umowie zawartej z Generalnym Wykonawcą, w sytuacji kiedy nie było określonej w umowie maksymalnej liczby pracowników na budowie, a wskazanie maksymalnej liczby pracowników - 25 w „zawiadomieniu o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych” do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dotyczyło zupełnie innej płaszczyzny, związanej z obowiązkami kierownika budowy w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na terenie budowy.**

Zamawiający w „zawiadomieniu o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych” kierowanym do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego (PINB), wskazał maksymalną liczbę pracowników na poziomie - 25. Liczba osób w zgłoszeniu do PINB-u, rzutuje jedynie na obowiązki kierownika budowy w zakresie sporządzenia planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia - plan BIOZ (art. 21 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane). Zgłoszenie to w żaden sposób nie jest związane z ilością osób, które mogą wykonywać prace w ramach zawartej umowy z Wykonawcą. Liczba osób obecnych na budowie podczas realizacji procesu inwestycji ulega zmniejszeniu lub zwiększeniu w zależności od rodzaju i etapu prac. Brak jest podstaw by z ilości osób na budowie powyżej 25 formułować wniosek, że są to osoby, które nie są pracownikami Wykonawcy i zgłoszonego podwykonawcy.

Zgłoszenie maksymalnej liczby pracowników, oszacowanej wstępnie na 25 w „zawiadomieniu o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych” do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego nie oznacza, wbrew stanowisku kontrolujących, że Wykonawca zobowiązany jest do przestrzegania wskazanej w ww. zawiadomieniu liczby osób na budowie przez cały okres realizacji

inwestycji, czy też, że Wykonawca modyfikuje jednostronnie postanowienia umowy łączącej Zamawiającego z Wykonawcą. Zamawiający wyjaśnia, że liczba osób wskazana jako maksymalna powyżej 20 w zawiadomieniu skutkuje **wyłącznie** nałożeniem na kierownika budowy obowiązku sporządzenia planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (plan BIOZ) przed rozpoczęciem budowy.

Wyprowadzanie z tej okoliczności wniosku, że stanowi to naruszenie obowiązujących przepisów prawa, postanowień umowy, a nawet wykonywanie pracy przez Wykonawców nie zgłoszonych Zamawiającemu jest całkowicie nieuzasadnione.

- **Zamawiający pomimo powzięcia informacji, że w skład komisji, która przeprowadzała wizję lokalną na placu budowy wchodził przedstawiciel innych firm, nie skorzystał z żadnych praw określonych w umowie zawartej z Generalnym Wykonawcą, w sytuacji kiedy Zamawiający nie posiadał wiedzy na temat występowania dalszych podwykonawców podczas realizacji zadania za wyjątkiem PB Solutio Sp. z o.o. . Fakt, że w komisji uczestniczyły osoby wymienione przez kontrolujących - nie oznacza, że Zamawiający powinien uznać, że Wykonawca narusza warunki umowy i z tego tytułu Zamawiający powinien obciążyć Wykonawcę karami umownymi. Zastosowanie kar umownych w oparciu o takie przesłanki spowodowałoby, że kary te byłyby nałożone bezpodstawnie, a w konsekwencji spowodowałyby narażenie Zamawiającego na ponoszenie kosztów przegranych procesów sądowych.**

Wykazane w dokumentacji budowy z imienia i nazwiska osoby uczestniczące w naradach były przez Zamawiającego traktowane jako pracownicy Wykonawcy lub zgłoszonego podwykonawcy albo jako osoby okazjonalnie z nimi związane. Żadna z osób wchodzących w skład komisji nie ujawniała inwestorowi, że reprezentuje dalszego podwykonawcę robót budowlanych. W trakcie realizacji inwestycji budowlanych często zdarza się, że na terenie budowy znajdują się inne podmioty, które nie uczestniczą w realizacji inwestycji np. przedstawiciele handlowi, potencjalni przyszli klienci wykonawcy, dostawcy, serwisanci sprzętu wykonawcy, geodeci itp. Okoliczności występujące podczas wizji na terenie budowy nie wskazywały, że osoby uczestniczące w niej, nie były pracownikami Wykonawcy lub Podwykonawcy. Z tego powodu pracownicy Zamawiającego nie mieli w tym zakresie wątpliwości i nie podejmowali czynności polegających na wyjaśnianiu tej kwestii.

Zamawiający też nie ma obowiązku prowadzenia swoistych śledztw na budowie kto i w jakim celu na niej przebywa, legitymowania każdego uczestnika budowy – należy nawet stwierdzić, że takie zachowanie Zamawiającego byłoby uciążliwe dla Wykonawcy, ponieważ zakłócałoby realizację inwestycji.

- **Pomimo pism kancelarii reprezentujących podwykonawców, Zamawiający dokonał ostatecznego rozliczenia z Generalnym Wykonawcą realizując przelew, 5 listopada 2018 roku, w sytuacji kiedy Zamawiający zgodnie z wiążącą go umową zobowiązany był do zapłaty wynagrodzenia Generalnemu Wykonawcy, a pisma kancelarii prawnych odnośnie realizacji robót przez dalszych podwykonawców, wpłynęły do Zamawiającego po faktycznym zakończeniu robót, a nawet niektóre po odbiorze końcowym robót.**

Zamawiający dokonując płatności na rzecz zgłoszonych po zakończeniu robót podwykonawców **naruszyłby dyscyplinę finansów publicznych**, ponieważ Zamawiający nie był zobowiązany do zapłaty na rzecz tych podmiotów. Zgłoszenie podwykonawców po zakończeniu robót **nie spowodowało** powstania odpowiedzialności solidarnej Zamawiającego z art. 647¹ kodeksu cywilnego. Do powstania odpowiedzialności solidarnej Zamawiającego za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy konieczne jest spełnienie przesłanek określonych ww. artykule, co w stanie

faktycznym sprawy nie miało miejsca.

Kontrolujące sugerują, że należało zapłacić podwykonawcom, jednak pomijają tę okoliczność, że nie było do tego podstawy prawnej.

Ze spotkania mediacyjnego w Zakładzie wynikało, że istnieje konflikt pomiędzy firmami, i że do ugodowego załatwienia sprawy nie dojdzie. Zakład w takich okolicznościach, dbając o interes Miasta, musiał ocenić swoją sytuację prawną i wybrać czy korzystniej dla niego jest sądzić się z Wykonawcą za odebrane i niezapłacone roboty czy z firmami, które nie dokonały formalnego zgłoszenia, w szczególności w sytuacji nowego brzmienia art. 647¹ kodeksu cywilnego. Zamawiający, dokonując zapłaty Generalnemu Wykonawcy dokonał oceny prawnej zaistniałej sytuacji i stosownie do obowiązujących przepisów prawa uznał, że właściwym jest dokonanie zapłaty Generalnemu Wykonawcy, szczególnie że wobec niezgłoszonych podwykonawców nie występowały podstawy prawne do dokonania zapłaty.

- **Nie naliczono kar umownych określonych w § 18 ust. 1 pkt 6) i 7) umowy, w sytuacji kiedy nie wystąpiły okoliczności uzasadniające naliczanie przedmiotowych kar.**

Umowa dotycząca adaptacji budynku przy ul. Borki 37 C została zawarta pomiędzy Miastem (Zamawiającym) a REMONT-EX Sp. z o.o. (Wykonawcą). Wykonawca, w trybie § 4 ust. 1 umowy, powierzył wykonanie części zamówienia podwykonawcy – PB SOLUTIO sp. z o.o. Innych podwykonawców w toku realizacji zadania Wykonawca nie zgłaszał. Ponadto w piśmie z dnia 22.08.2018 r. Wykonawca oświadczył, że nie zawierał innych umów o podwykonawstwo, ani nie wyrażał zgody na dalsze podwykonawstwo, jak również nie otrzymał zgłoszenia, o którym mowa w art. 647¹ § 1 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z § 4 ust. 2 umowy w przypadku zawierania umów o podwykonawstwo zawartych z dalszymi podwykonawcami, podwykonawca lub dalszy podwykonawca, zamierzający zawrzeć umowę, której przedmiotem są roboty budowlane jest zobowiązany oprócz umowy o podwykonawstwo przedłożyć zgodę Wykonawcy na zawarcie umowy o podwykonawstwo. W tym miejscu należy wyjaśnić, iż kary umowne, o których mowa w § 18 ust. 1 pkt 6) i 7) odnoszą się do podwykonawców i dalszych podwykonawców, którzy zostali ujawnieni w toku realizacji zamówienia zgodnie z obowiązującymi zasadami.

W świetle powyższego wskazuję, że kontrolujące pominęły fakt, że w umowie kara umowna dla Wykonawcy za „brak zgłoszenia podwykonawcy”, została skonkretyzowana w karach za nieprzedłożenie projektu umowy o podwykonawstwo (§ 18 ust. 1 pkt. 6 umowy) oraz za nieprzedłożenie poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii umowy o podwykonawstwo (§ 18 ust. 1 pkt. 7 umowy). Należy jednak podkreślić, iż kary te dotyczą sytuacji, kiedy Wykonawca powierza wykonanie części zamówienia podwykonawcy w trybie § 4 ust. 1 umowy (w drodze umowy zawartej pomiędzy Wykonawcą a „pierwszym” podwykonawcą), a nie dotyczy sytuacji kiedy podwykonawca lub dalszy podwykonawca zawierają dalsze umowy o podwykonawstwo w trybie § 4 ust. 2 umowy. W takiej sytuacji Wykonawca nie ma obowiązku zgłoszenia dalszych podwykonawców, a jego rola ogranicza się do wyrażenia zgody na zawarcie umowy o podwykonawstwo.

Z tych względów brak było podstaw do naliczenia kar o których mowa w § 18 ust. 1 pkt 6 i 7 gdyż przy powierzeniu części zamówienia PB SOLUTIO sp. z o.o., Wykonawca wypełnił swoje obowiązki, zaś odnośnie dalszych podwykonawców nie miał obowiązku ich zgłaszania.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 1 są bezzasadne.

- 2) We wniosku nr 3 stwierdzono, że:

- **Przedmiot umowy wykonywany był w okresach w których nie obowiązywała umowa; w okresach tych Zamawiający akceptował faktury; nie naliczono kar umownych za zwłokę w wykonaniu umowy; Zamawiający zmienił istotne warunki zamówienia, ponieważ gdyby potencjalni wykonawcy już na etapie składania ofert mieli świadomość, iż czas realizacji zostanie wydłużony ich krąg byłby szerszy niż przy założeniu realizacji przedmiotu zamówienia w pierwotnym terminie, w sytuacji kiedy zawarta umowa o roboty budowlane stanowiła podstawę wykonania robót przez cały okres jej realizacji, niezależnie od przyjętego w niej terminu wykonania umowy; w pełni prawidłowe było realizowanie umowy w zakresie akceptacji faktur obejmujących wykonane prace; w związku z istnieniem podstaw w umowie do przesunięcia terminu realizacji umowy brak było podstaw do naliczenia kary umownej za zwłokę; Zamawiający przesunął termin realizacji umowy wyłącznie w oparciu o zapisy umowy, której treść stanowiła załącznik do SIWZ i była dostępna wszystkim potencjalnym podmiotom zainteresowanym zamówieniem.**

U podstaw ww. zarzutów leży błędne założenie, że zawarta umowa pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą, po upływie terminu wykonania robót przestaje obowiązywać strony. Należy zauważyć, iż stosunek prawny nawiązany pomiędzy stronami poprzez zawarcie umowy istnieje aż do dnia wykonania robót w niej przewidzianych albo jego „unicestwienia” np. poprzez odstąpienie od umowy. Umowa o roboty budowlane należy do szerszej kategorii umów skutkowych, gdzie Wykonawca zobowiązuje się zrealizować konkretne prace a termin realizacji jest jedynie jednym z wielu elementów umowy. Sama umowa przewiduje m.in. naliczenie kary za zwłokę (zawinione opóźnienie wykonania umowy), a podstawą do jej naliczania jest właśnie obowiązująca pomiędzy stronami umowa, co w sposób jednoznaczny potwierdza dalsze istnienie zobowiązania, mającego źródło w umowie, nawet po niedochowaniu ustalonego terminu wykonania robót. Odmienne charakter mają umowy zawarte na pewien okres np. umowa najmu, dzierżawy zawarta na czas oznaczony, gdzie po upływie danego okresu umowa wygasa. Taka konstrukcja jednak nie występuje w umowie zawartej pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą.

W konsekwencji tego, że umowa po upływie terminu wykonania robót nadal obowiązuje, zarzut akceptacji faktur za wykonane prace, jest oczywiście nieuzasadniony. Jeżeli prace zostały wykonane po upływie terminu wykonania robót Zamawiający ma obowiązek ich odebrania i zapłaty. W razie bezpodstawnej odmowy odbioru wykonanych prac Wykonawcy przysługiwałoby roszczenie o zapłatę wynagrodzenia.

Kara wskazana w § 18 ust. 1 pkt. 2 umowy przewidziana jest za zwłokę w wykonaniu robót, czyli za zawinione przez Wykonawcę przekroczenie terminu realizacji umowy. Stwierdzić należy, że w świetle zawartych aneksów do umowy zmieniających termin realizacji, zobowiązanie zostało wykonane w terminie umownym, zatem brak jest podstaw do naliczenia kar za nieterminowe wykonanie umowy. Odnosnie zaś zarzutu zawarcia aneksów nr 4 i 5 do umowy po upływie terminu wykonania przedmiotu umowy, mając na uwadze powyższe wyjaśnienia dotyczące różnicy pomiędzy obowiązywaniem umowy, a terminem jej realizacji, wskazać należy, że nie było to błędem Zamawiającego. Aneks nr 2 z dnia 25.10.2017 r. przedłużono termin wykonania umowy do dnia 2.01.2018 r. jednak w okresie od dnia zawarcia aneksu do grudnia 2017 r. trzykrotnie wstrzymywano prace ze względu na warunki atmosferyczne. Pierwszy raz dnia 27.10.2017 r. na okres trzech dni (wiatr i deszcz), drugi raz 30.10.2017 r. na okres 9 dni (opad śniegu i niska temperatura). Trzecie wstrzymanie robót, przed datą 2.01.2018 r., miało miejsce dnia 12.12.2017 r. (niska temperatura uniemożliwiająca początkowo prace elewacyjne a z czasem prawidłowe wykonanie warstw konstrukcyjnych podbudowy pod nawierzchnie – prace na gruncie). Ustanie tej przyczyny zawieszenia robót prowadzonych na gruncie miało miejsce dnia 10.04.2018 r. po odmarznięciu gruntu. W takich okolicznościach możliwość zawarcia aneksu zmieniającego termin realizacji umowy powstała dopiero po ustaniu przyczyny zawieszenia robót, co nastąpiło dnia 17.04.2018 r.

Należy zaznaczyć, że przedłużono termin realizacji umowy wyłącznie o dni wstrzymania robót, w okresie do ostatnio wyznaczonego terminu realizacji umowy tj. do dnia 2.01.2018 r. Dni pomiędzy 3.01.2018 r. a 9.04.2018 r. nie zostały uwzględnione przy ustalaniu ilości dni o które ma zostać przedłużony termin wykonania umowy, zatem Wykonawca realnie nie zyskał ani jednego dnia więcej na wykonywanie robót, niż wynikało to z ustaleń umownych. **Zawarcie aneksu do umowy, uwzględniającego udokumentowane okresy wstrzymania robót, możliwe było dopiero po ustaniu przyczyny wstrzymania robót, gdyż wcześniej nie istniała możliwość obliczenia ilości dni o które miał zostać przedłużony termin realizacji umowy.** Za niewłaściwe należy ocenić w takich okolicznościach zawieranie aneksów przed datą ustania przyczyny zawieszenia, gdyż wymagałoby to od Zamawiającego wiedzy, której nie mógł posiadać, dotyczącej daty przyszłej w której będzie już możliwe prowadzenie prac. Przyjęty sposób aneksowania umów z jednej strony zapewniał, że Wykonawca nie będzie ponosił niekorzystnych dla siebie konsekwencji wystąpienia nieprzewidywalnych okresów wstrzymania robót z powodu niekorzystnych warunków atmosferycznych, a jednocześnie dawał Zamawiającemu pewność, że termin wykonania umowy został przedłużony wyłącznie o ilość dni kiedy te roboty z przyczyn obiektywnych nie mogły być wykonywane. Analogiczna sytuacja miała miejsce odnośnie aneksu nr 5. Termin realizacji umowy aneksem nr 4 z dnia 17.04.2018 r. został wyznaczony na dzień 13.05.2018 r. Jednak po jego zawarciu dnia 2.05.2018 r. miało miejsce zawieszenie robót w związku z kolizją wjazdu z kablem energetycznym, która to przyczyna zawieszenia robót ustala dnia 17.08.2018 r. Aneks został zawarty dnia 28.08.2018 r. i uwzględnił 12 dni jako zasadnych do przedłużenia terminu realizacji umowy. Co istotne w przypadku obu aneksów zgłoszenia Zamawiającemu przerwania robót w związku z zaistnieniem okoliczności przewidzianych w umowie nastąpiły przed upływem terminu wykonania umowy.

Wymaga podkreślenia, że aneksy do umowy zostały zawarte w oparciu o zapisy umowne w związku z zaistnieniem okoliczności, które dopuszczały możliwość przesunięcia terminu realizacji umowy. Nikt na etapie ogłaszania przetargu nie wiedział czy i jakie okoliczności pozwalające na przesunięcie terminu wykonania umowy mogą wystąpić w trakcie realizacji umowy np. że w danym okresie realizacji umowy będą warunki atmosferyczne niepozwalające na prowadzenie robót zgodnie ze sztuką budowlaną, czy w gruncie pojawi się niezainwentaryzowany kabel. Wskazane w treści wzoru umowy przesłanki, umożliwiające zmiany umowy stanowiły swoisty katalog ryzyk, które mogą, ale nie muszą się zmaterializować. Wszyscy zainteresowani zamówieniem w równym stopniu mieli możliwość zapoznania się ze specyfiką zamówienia a jednocześnie żaden z nich nie mógł przewidzieć czy wystąpią możliwości przedłużenia terminu realizacji umowy po jej zawarciu. Zatem zarzut, iż gdyby potencjalni wykonawcy na etapie składania ofert mieli świadomość, że czas realizacji umowy zostanie wydłużony, wobec braku takiej wiedzy u kogokolwiek, jest chybiony.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 3 są bezzasadne.

3) We wniosku nr 4 stwierdzono, że:

- **Nie dochowano formy pisemnej umowy o roboty budowlane w okresach od 3.01. do 16.04.2018 r. i od 14.05. do 27.08.2018 r., w sytuacji kiedy zawarta umowa o roboty budowlane stanowiła podstawę wykonania robót przez cały okres jej realizacji, niezależnie od przyjętego w niej terminu wykonania umowy.**

Uzasadnienie zawarto w pkt. 2)

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 4 są bezzasadne.

4) We wniosku nr 5 stwierdzono, że:

- **Niezgodnie z § 3 pkt. 2 umowy było niezłożenie przez Wykonawcę harmonogramów rzeczowo-finansowych po zawarciu aneksów do umowy i nie naliczenie kar umownych za opóźnienie w dostarczeniu harmonogramu (§ 18 ust. 1 pkt. 10 umowy), w sytuacji kiedy z umowy wynika jedynie obowiązek złożenia harmonogramu rzeczowo-finansowego przez Wykonawcę jednokrotnie w terminie 7 dni od dnia przekazania placu budowy.**

Z żadnego zapisu umowy nie wynika obowiązek dostarczania nowych harmonogramów w razie zmiany umowy. Wręcz przeciwnie, z brzmienia umowy w zakresie obowiązków Wykonawcy i kar umownych wynika, że taki obowiązek miał Wykonawca tylko raz, gdyż miał go dostarczyć w terminie do 7 dnia **od dnia przekazania placu budowy**. Kary umowne mogą zostać naliczone wyłącznie w przypadku zaistnienia ściśle określonych przesłanek przewidzianych w umowie.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 5 są bezzasadne.

5) We wniosku nr 6 stwierdzono, że:

- **Brak jest aneksów dotyczących zmiany terminu zakończenia realizacji przedmiotu zamówienia pomiędzy Wykonawcą a Podwykonawcą, nie naliczono z tego tytułu kar umownych przewidzianych w § 18 ust. 1 pkt. 6) i 7) umowy, w sytuacji kiedy Zamawiający nie posiada wiedzy o istnieniu takich aneksów oraz nie ma obowiązku zawierania takich aneksów pomiędzy Wykonawcą a Podwykonawcą, a zatem brak jest podstaw do naliczenia kar za ich „nieprzedłożenie” Zamawiającemu**

Należy zwrócić uwagę, że nie zostało potwierdzone, że istnieją w ogóle aneksy zawarte pomiędzy Wykonawcą a Podwykonawcą. Umowa o podwykonawstwo przewidywała termin realizacji umowy na 16.10.2017 r. ale jego upływ nie obliguje stron do zawarcia aneksu zmieniającego termin wykonania robót. Jak wskazano we wcześniejszych wyjaśnieniach do pkt. 2) dotyczącego wniosku nr 3, po upływie terminu wykonania robót, umowa nadal istnieje i może być realizowana. Nie istnieje prawny obowiązek aneksowania terminu wykonania umowy po jego upływie, gdyż strony mogą nie zmieniać w tym zakresie umowy. Skoro nie było obowiązku spisania takich aneksów i z żadnych okoliczności nie wynika, że takie aneksy w ogóle istnieją, nie było podstaw do naliczenia kar umownych za ich nieprzedłożenie.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 6 są bezzasadne.

6) We wniosku nr 7 stwierdzono, że:

- **Zamawiający nie przeprowadził czynności kontrolnych opisanych w § 17 umowy, pomimo że liczba pracowników przebywających na budowie przekraczała wskazany do PINB limit 25 osób. Czynności kontrolne umożliwiłyby zweryfikowanie osób przebywających na budowie i ewentualnie możliwość naliczenia kar.**

Zamawiający nie zgadza się z ww. zarzutem. Przekroczenie maksymalnej liczby pracowników na budowie wykazanej w „zawiadomieniu o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych” do PINB nie stanowi podstaw do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w § 17 umowy.

Podkreślić należy, że § 17 umowy dotyczy zapewnienia, aby osoby świadczące pracę na rzecz wykonawcy i podwykonawcy w zakresie wykonywania robót budowlanych pod kierownictwem kierownika budowy pozostawały w stosunku pracy. Do dnia dzisiejszego Zamawiający nie otrzymał

żadnych informacji, że na budowie wykonywały czynności osoby nie zatrudnione na umowę o pracę. Wbrew twierdzeniom zawartym w protokole z kontroli, postanowienia zawarte w § 17 umowy nie mają na celu kontrolowania czy na budowie są niezgłoszeni podwykonawcy. Obowiązujące przepisy, jak też umowa nie dają podstaw Zamawiającemu do kontrolowania czy są zatrudnieni na budowie niezgłoszeni podwykonawcy. Ponadto, trudno sobie wyobrazić w praktyce, że inspektor nadzoru inwestorskiego będąc na budowie w celu wykonywania czynności nadzoru wypytuje, legitymuje, docieka kto jest kim, w okolicznościach kiedy nic szczególnego nie wskazuje na wyraźną obecność na budowie osób nieuprawnionych.

Do ww. uwag kontrolujących odnosi się także argumentacja podniesiona w zastrzeżeniach do wniosku nr 1.

Zamawiający także wskazuje, że § 17 został wprowadzony do umowy w celu realizacji wymagania określonego w art. 29 ust. 3a ustawy Prawo zamówień publicznych, zgodnie z którym Zamawiający określa w opisie przedmiotu zamówienia na usługi lub roboty budowlane wymagania zatrudnienia przez wykonawcę lub podwykonawcę na podstawie umowy o pracę osób wykonujących wskazane przez Zamawiającego czynności w zakresie realizacji zamówienia, jeżeli wykonanie tych czynności polega na wykonywaniu pracy w sposób określony w art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Zgodnie z opinią Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych „Obowiązek określenia w opisie przedmiotu zamówienia wymagań zatrudnienia na podstawie umowy o pracę jest wyrazem woli ustawodawcy zagwarantowania przestrzegania prawa pracy przy realizacji zamówień publicznych i zerwania z praktyką zawierania umów cywilnoprawnych w sytuacji, gdy jest to nieuzasadnione charakterem stosunku. Przyzwalanie na taką praktykę, tj. uznawanie niepracowniczego statusu pracownika oznacza, że wykonując pracę uzyskuje on mniej korzystny status prawny (np. ze względu na brak prawa do urlopu, brak ochrony wynagrodzenia, odpowiedzialność odszkodowawczą, niezaliczanie okresu pracy do stażu pracy, brak prawa do odzieży ochronnej itd.), podczas gdy zatrudniający ponosi mniejsze koszty, uzyskując te same korzyści co z pracy pracownika zatrudnionego na podstawie umowy o pracę (podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2016 r., sygn. I PK 139/15). Ustawodawca regulując brzmienie art. 29 ust. 3a ustawy Pzp miał na celu zobligowanie zamawiających do dokonania oceny, czy przy realizacji konkretnego zamówienia publicznego na usługi lub roboty budowlane wykonanie określonych czynności będzie zawierało cechy stosunku pracy. Jeśli wystąpią te czynności, to po stronie Zamawiającego będzie spoczywał obowiązek określenia w opisie przedmiotu zamówienia wymagania zatrudnienia przez wykonawcę lub podwykonawcę na podstawie umowy o pracę osób wykonujących wskazane przez Zamawiającego czynności”.

Powyższe wprost wskazuje, że § 17 umowy służy innym celom, niż wskazywane przez kontrolujących.

W świetle powyższego zarzut wskazany we wniosku nr 7 jest bezzasadny.

7) We wniosku nr 8 stwierdzono, że:

- **W związku z nieuwzględnieniem w dokumentacji projektowej oraz w przedmiarze zakresu części robót, można stwierdzić, że przedmiot zamówienia został określony z nienależytą starannością.**

Profesjonalista (zewnętrzny podmiot – projektant) sporządził ww. dokumentację i zapewnił, że projekt budowlany opracowany został w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej, przez osoby posiadające stosowne uprawnienia. Przedstawiona dokumentacja została odebrana, nie budziła wątpliwości Zamawiającego. Zamawiający w opisie przedmiotu

zamówienia wskazał, że przedmiot zamówienia ma być wykonany zgodnie z tą dokumentacją. Nie można czynić zarzutu Zamawiającemu, że przedmiot zamówienia został określony z nienależytą starannością, ponieważ został on określony zgodnie z dokumentacją sporządzoną przez osoby posiadające w tym zakresie stosowne uprawnienia. W Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia określony jest **ogólny zakres robót**, a szczegóły i ilości przedstawione są w przedmiarach robót. Zamawiający nie był w stanie przewidzieć jakie mogą wystąpić roboty dodatkowe w prowadzonej na szeroką skalę inwestycji. Zasadniczą częścią dokumentacji projektowo – kosztorysowej jest przedmiar, który sporządza zazwyczaj kosztorysant na podstawie projektu. Okolicznością typową dla realizacji inwestycji budowlanych jest, że nie wszystkie szczegóły dotyczące danych robót zostają wychwycone i ujęte na etapie projektowania i kosztorysu, szczególnie mając na uwadze specyficzny zakres prac na istniejącej substancji. W związku z tym, że inwestycja polegała na przeprowadzeniu kapitalnego remontu istniejącego budynku Zamawiający celowo przyjął rozliczenie kosztorysowe spodziewając się wystąpienia zmian w zakresie robót. Zgodnie z § 7 umowy wskazano, że Wykonawca za realizację przedmiotu umowy należy się **wynagrodzenie kosztorysowe** co oznacza, że dopiero po wykonaniu robót sporządza się kosztorys powykonawczy, z uwzględnieniem cen jednostkowych wyszczególnionych w kosztorysie ofertowym. Tym samym, nawet jeżeli pewne rzeczy nie zostały ujęte w dokumentacji kosztorysowo projektowej, a w toku robót okazało się, że są konieczne do wykonania to dopiero po realizacji tych robót Wykonawca mógł za to otrzymać wynagrodzenie.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 8 są bezzasadne.

8) We wniosku nr 9 stwierdzono, że:

- **Z przeprowadzonej 3 października 2017 roku wizji lokalnej, sporządzono notatkę służbową, którą podpisał m.in. p. Piotr Wyraz - wskazany, jako projektant. Pomimo uczestnictwa osób wcześniej niewymienionych w przebiegu realizacji inwestycji, Zamawiający nie skorzystał z możliwości przeprowadzenia czynności kontrolnych wobec Wykonawcy.**

Fakt, że notatkę w dniu 3.10.2017 r. podpisał Piotr Wyraz – wskazany w notatce jako projektant, nie mógł budzić wątpliwości Zamawiającego i skutkować czynnościami kontrolnymi, ponieważ Piotr Wyraz projektował w projekcie budowlanym instalacje sanitarne i z ramienia ABI STUDIO - w ramach nadzoru autorskiego sprawował nadzór nad zgodnością wykonania robót z dokumentacją projektową w zakresie instalacji sanitarnych. Wskazać należy, że każdy projektant sporządzający dokumentację dla danej inwestycji jest uczestnikiem procesu budowlanego zgodnie z zapisami art. 20 ustawy Prawo budowlane, a na żądanie inwestora ma obowiązek sprawowania nadzoru autorskiego.

Stwierdzić należy, że zarzut ten jest niezrozumiały, ponieważ niezrozumiałe jest wymaganie kontrolujących podejmowania czynności kontrolnych wobec Wykonawcy w związku uczestnictwem ww. projektanta na spotkaniu w dniu 3.10.2017 r. Kontrolujące nie wskazały też jakie czynności kontrolne i na jakiej podstawie prawnej, umownej miałyby podjąć Zamawiający, a także w jakim celu.

W świetle powyższego zarzut wskazany we wniosku nr 9 jest bezzasadny.

9) We wniosku nr 10 stwierdzono, że:

- **Zamawiający wielokrotnie upominał Wykonawcę by zwiększył zaangażowanie środków i robót oraz informował o możliwych konsekwencjach braku takiego postępowania, a jednak nie naliczył kar umownych.**

Wysłane do Wykonawcy ponaglenia w wykonywaniu robót miały charakter **prewencyjny** i w rezultacie przyniosły spodziewany efekt, liczba pracowników na budowie wzrosła i przyspieszyła realizację prac, o czym świadczą zapisy w notatkach służbowych z budowy. Zamawiający wyjaśnia, że nie naliczył kar umownych, ponieważ nie wystąpiły do tego przesłanki tj. nie wystąpiła zwłoka w wykonaniu robót (§ 18 ust. 1 pkt 2 umowy). Kontrolujące bezzasadnie założyły, że ponaglenie Wykonawcy jest jednoznaczne z wystąpieniem przesłanek uzasadniających obciążenie karą umowną. Zarzut kontrolujących, w ocenie Zamawiającego świadczy o wyciąganiu nieuzasadnionych wniosków z poczynionych ustaleń.

W świetle powyższego zarzut wskazany we wniosku nr 10 jest bezzasadny.

10) We wniosku nr 11 stwierdzono, że:

- **Komisja zaplanowała kolejną naradę na 3.01.2018 r. mimo, że termin wykonania przedmiotu umowy miał nastąpić do 2 stycznia, termin umowy zmieniono aneksem nr 4 z dnia 17 kwietnia 2018 r. co oznacza, że roboty były wykonywane bez umowy.**

Wyjaśnienia przy pkt. 2)

W świetle powyższego zarzut wskazany we wniosku nr 11 jest bezzasadny.

11) We wniosku nr 12 stwierdzono, że:

- **Kolizję kabla przyjęto za podstawę aneksu nr 5 z 28.08.2018 r. podczas gdy kolizja ta została zidentyfikowana już 6 lutego 2018, czyli przed terminem podpisania aneksu nr 4 wydłużającego termin wykonania robót do 13.05.2018 r.**

W lutym 2018 r. zauważono, że w gruncie przebiega niezinventaryzowany kabel. Jednak w związku z koniecznością ustalania do kogo on należy, od tego czasu rozpoczął się okres niezbędnych wyjaśnień. Należy zauważyć, że w okresie od 12.12.2017 r. prace już były wstrzymane z powodu niskich temperatur i w związku z tym nie było konieczności wstrzymywania robót z uwagi na położenie kabla. Jednak po 17.04.2018 r., w którym to dniu wznowiono prace po odmarznięciu gruntu, ze względu na kolizję z kablem, nie można było prowadzić dalszych prac. Dnia 2.05.2018 r. nastąpiło wstrzymanie prac wyłącznie z powodu kolizji kabla średniego napięcia, a przyczyna zawieszenia prac z tego powodu – ustalenie, że kabel podlega pod TAURON i jest właściwie zabezpieczony, ustala dopiero 17.08.2018 r. W okresie wstrzymania robót projektant konsultował sprawę zabezpieczenia bądź przełożenia kabla z Tauron (gestorem sieci energetycznej). Pismo Tauron o braku uwag do przedstawionej dokumentacji przebudowy i zaprojektowanego zabezpieczenia, wpłynęło do Zakładu 19.07.2018 r., jednak na dzień 17.08.2018 r. został jeszcze wyznaczony termin wizji na budowie z udziałem pracownika Tauron. W tym dniu dokonywane były kontrolne wykopy sprawdzające ostatecznie prawidłowość zabezpieczeń położonego kabla. Czynności te są wpisane pod datą 17.08.2018 r. w dzienniku budowy.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 12 są bezzasadne.

12) We wniosku nr 13 stwierdzono, że: .

- **7 marca i 10 kwietnia 2018 roku, na terenie inwestycji przebywali, przedstawiciele podwykonawców: Wojciech Misiukiewicz wskazany jako producent stolarki Aluminiowej,**

Tomasz Włodarski wskazany jako prezes EL-WŁOD, Zamawiający nie poczynił żadnych kroków by skorzystać z zapisów umowy umożliwiających kontrolę Wykonawcy, w konsekwencji których mogłoby przysługiwać naliczanie kar umownych.

Zamawiający nie zgadza się z zarzutem wskazanym w pkt 13, ponieważ na terenie inwestycji odbywały się narady robocze, których gospodarzem był Wykonawca Firma REMONT-EX. Zamawiający zakładał, że osoby uczestniczące w spotkaniach na budowie są pracownikami branżowymi Wykonawcy bądź zgłoszonego podwykonawcy, a nadto żadna z tych osób nie ujawniała, że może reprezentować dalszego podwykonawcę.

Na naradzie w dniu 7 marca 2018 r. był obecny p. Wojciech Misiukiewicz, który był zaproszony przez Wykonawcę i wskazany w notatce jako Producent Stolarki. Był to przedstawiciel **producenta**, który doradzał w zakresie montażu stolarki, w związku z zaistniałym na budowie problemem.

Na naradzie w dniu 10 kwietnia 2018 r. był obecny Tomasz Włodarski, który był zaproszony przez Wykonawcę i wskazany jako Prezes ELWŁOD. Tomasz Włodarski nie ujawnił w żaden sposób, aby był podwykonawcą robót. Do dnia dzisiejszego Zamawiający nie otrzymał informacji, aby firma ELWŁOD uczestniczyła w realizacji inwestycji. Udział ww. osób na naradzie nie wzbudził u Zamawiającego wątpliwości, które uzasadniałyby czynności kontrolne wobec Wykonawcy, nie było też podstaw do ukarania Wykonawcy.

Zamawiający wskazuje, że także do niniejszego zastrzeżenia zastosowanie ma argumentacja podniesiona do wniosku nr 1.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 13 są bezzasadne.

13) We wniosku nr 14 stwierdzono, że

- **Ze względu na fakt, że termin wykonania przedmiotu umowy stanowił jedno z czterech kryteriów oceny wyboru najkorzystniejszej oferty (20%), kontrolujące zapytały cyt.: „Dlaczego wydłużano okres wykonania umowy podczas gdy wielokrotnie ponaglano i upominano Wykonawcę by zwiększył zaangażowanie siły roboczej (...)? W odpowiedzi czytamy, cyt.: „Fakt upominania i ponaglenia Wykonawcy do zwiększenia zaangażowania siły roboczej pozostaje bez znaczenia co do możliwości przedłużenia terminu realizacji umowy w oparciu o zapisy umowy. (...)”**

Stwierdzić należy, że ten zarzut w ocenie Zamawiającego jest niezrozumiały z uwagi na pominięcie faktu, że w niniejszej sprawie wydłużenie terminu realizacji umowy nastąpiło w związku z wystąpieniem okoliczności wskazanych w umowie, niezależnych od Wykonawcy, wobec czego oczywistym jest, że każdy potencjalny Wykonawca realizujący to zadanie spotkałby się z takimi samymi problemami jak wybrany Wykonawca.

Zgodnie z tym co wyjaśniono w pkt 9) wysłane do Wykonawcy ponaglenia w wykonywaniu robót miały charakter **prewencyjny** i w rezultacie przyniosły spodziewany efekt, liczba pracowników na budowie wzrosła i przyspieszyła realizację prac. Fakt ponaglenia Wykonawcy do zwiększenia zaangażowania siły roboczej pozostaje bez znaczenia co do możliwości przedłużenia terminu realizacji umowy w oparciu o zapisy umowy.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 14 są bezzasadne.

14) We wniosku nr 15 stwierdzono, że:

- Mając na uwadze, datę przekazania budynku do użytkowania mieszkańcom i datę przekazania do użytkowania w ewidencji księgowej, należy stwierdzić, że albo nieprawidłowo zaewidencjonowano operację w księgach jednostki albo oddano mieszkańcom niekompletny i niezdatny do użytku środek trwały. Zawiadomienie o zakończeniu budowy obiektu budowlanego, w oparciu o art. 54 ustawy *Prawo budowlane*, zostało złożone w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego dla Miasta Rybnika 17 grudnia 2018 roku.

Stanowisko kontrolujących poddające pod wątpliwość odbiór techniczny budynku w momencie przekazania kluczy jest nieuzasadnione. Odbiór końcowy budynku odbył się 30.08.2018 r., a pierwsze mieszkania zostały przekazane w październiku 2018 roku. Zawiadomienie o zakończeniu budowy z 17.12.2018 r. zostało sporządzone tylko i wyłącznie w związku z wymogami banku z uwagi na konieczność rozliczenia inwestycji. Zgodnie z przepisami prawa budowlanego zawiadomienie nadzoru budowlanego nie jest wymagane przy tego rodzaju inwestycji, co z resztą potwierdza klauzula, którą zgłoszenie zostało opieczetowane.

- Ponadto, analizując ewidencję księgową w zakresie konta 080-09 *Środki trwałe w budowie (inwestycje)- Adaptacja budynku Borki 37c* stwierdzono, że pod datą przekazania inwestycji do użytkowania, czyli 21 grudnia 2018 roku, wyksięgowano większą wartość inwestycji aniżeli na ten dzień wskazywały zapisy na tym koncie. Na 21 grudnia 2018 roku, według zapisów w ewidencji, wartość inwestycji wynosiła 4.321.386,42 zł, dopiero 31 grudnia 2018 roku po przeksięgowaniu, w ciężar inwestycji, kosztów nadzoru inwestorskiego w wysokości 2.952,00 zł, zapisy na koncie 080-09 wskazywały wartość inwestycji, jaką przyjęto 21 grudnia 2018 roku do użytkowania tj. 4.324.338,42 zł.

Dowód OT nr 13/DT/2018 został wystawiony przez Dział Techniczny Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w dniu 21.12.2018 r. Sprawdzenie dowodu pod względem rachunkowym przez pracownika Działu Finansowo-Księgowego ZGM wykazało różnicę w kwocie 2.952 zł, stanowiącą równowartość dwóch faktur dotyczących kosztów nadzoru inwestorskiego, nie ujętych w ewidencji księgowej inwestycji.

Wobec powyższego w dniu 31.12.2018 r. dokonano korekty zapisów księgowych i pod datą 31.12.2018 r. ujęto dowód OT w księgach rachunkowych. Data 21.12.2018r. to data wystawienia dokumentu źródłowego, natomiast datą księgowania operacji gospodarczej jest dzień 31.12.2018 r.

Jednocześnie wskazuję, iż w związku z zaistniałą sytuacją zostanie opracowana procedura wewnętrzna, w której zostanie wyznaczony termin na przygotowanie dowodu OT.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 15 są bezzasadne.

15) We wniosku nr 16 stwierdzono, że:

- Nie zastosowano zapisów § 9 ust. 1 umowy tj. cyt.: „*Rozliczenie za przedmiot umowy nastąpi fakturami częściowymi wystawianymi nie częściej niż raz na miesiąc oraz fakturą końcową. (...) Łącznie faktury częściowe nie mogą przekroczyć 90% wartości zamówienia.*” Wartość przedmiotu zamówienia z uwzględnieniem robót dodatkowych i zwiększających wynosi 4.298.269,31 zł, tym samym faktura końcowa powinna opiewać na kwotę co najmniej 429.826,93 zł. Z dokumentacji wynika, że częściowe faktury wystawiane były częściej niż raz na miesiąc.

Zapis umowy § 9 ust. 1 umowy jest zastrzeżony na korzyść Zamawiającego i służy do celów usystematyzowania i ułatwienia rozliczeń faktur częściowych. Rozdzielanie przez Wykonawcę faktur na:

- 1) roboty zgodne z umową,
- 2) roboty dodatkowe,
- 3) roboty zwiększające,

stanowiło ułatwienie dla Zamawiającego, ponieważ Zamawiający bezproblemowo potrafił je rozliczyć w związku z zastosowanym rozdziałem kosztów. Zamawiający na etapie przygotowania SIWZ nie przewidywał, że wystąpią roboty zwiększające czy też dodatkowe, stąd nie wskazał, że roboty te powinny być obejmowane osobnymi fakturami i mogą być także częściej fakturowane. Tym samym nie można czynić zasadnie zarzutu naruszenia zasady konkurencyjności i równego traktowania wykonawcy.

W związku z koniecznością rozliczenia wydatków niewygasających do końca maja 2018 roku wartość faktur częściowych wyniosła 92,65% wartości całej inwestycji.

Zgodnie z § 7 umowy określono, że za przedmiot umowy przysługuje wynagrodzenie kosztorysowe wg cen jednostkowych określonych w kosztorysie ofertowym oraz faktycznie wykonanych robót według protokołów podwykonawczych. Do czasu zakończenia wszystkich robót zamawiający nie znał wartości ostatecznej wynagrodzenia. Tym samym nie można czynić zasadnie zarzutu, że faktury częściowe przekroczyły nieznacznie 90 % wartości wynagrodzenia Wykonawcy. Po zrealizowaniu całego zakresu przedmiotu umowy łatwo jest wyliczyć wartość 90 % wynagrodzenia, jednak kontrolujący czyniąc zarzut powinni także wskazać, jak Zamawiający w toku realizacji robót miał w prawidłowy sposób ustalić płatność częściową, tak by nie przekroczyć 90 % wartości wynagrodzenia.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 16 są bezzasadne.

16) We wniosku nr 17 stwierdzono, że:

- **Umowa na nadzór inwestorski została zawarta na okres przekraczający roczny plan finansowy, co jest niezgodne z art. 46 ust. 1 i art. 211 ustawy o *finansach publicznych*, w sytuacji kiedy Zarządzenie nr 2/2017 Prezydenta Miasta Rybnika dopuszcza możliwość zaciągania zobowiązań z tytułu umów, których realizacja jest niezbędna do zapewnienia ciągłości działania jednostki.**

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu należy podkreślić, że powołanie inspektora nadzoru inwestorskiego wynika z konieczności zapewnienia właściwego poziomu kontroli jakości prac realizowanych w ramach **statutowych** zadań Zakładu. Wbrew twierdzeniom kontrolujących zawarta umowa nie wykracza poza zakres umów niezbędnych dla zapewnienia ciągłości działania i realizowania statutowych zadań jednostki, bowiem zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3) Statutu, Zakład zarządza powierzonym mieniem komunalnym poprzez prowadzenie robót budowlanych polegających na **budowie, przebudowie**, remoncie lub rozbiórce mienia. W świetle powyższego Zamawiający nie zgadza się z oceną kontrolujących, iż w związku z zastosowaną klasyfikacją budżetową (inwestycje) zawarcie przedmiotowej umowy nie obejmuje swym zakresem zapewnienia ciągłości działania jednostki.

Ponadto nawet gdyby przyjąć, że inwestycje wykraczają poza omawiany zakres, to należy zauważyć, że przedmiotem umowy jest pełnienie funkcji inspektora równolegle również w ramach remontów realizowanych przez Zamawiającego. Zakres obowiązków wynikających z umowy na nadzór inwestorski był szeroki i nie był przypisany wyłącznie realizacji zadania dot. przebudowy budynku przy ul. Borki 37C. Wskazuję również, iż usługa była wykonywana w miarę potrzeb i na

żądanie Zakładu. Umowa nie obligowała nas do wykorzystania jej w pełnej wysokości. Nie można zatem zasadnie zarzutu, że podpisując umowę przekroczono roczny plan czy zaciągnięto zobowiązanie, gdyż w przypadku braku środków finansowych nie zlecano by nadzoru w ramach przedmiotowej umowy.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 17 są bezzasadne.

17) We wniosku nr 18 stwierdzono, że:

- **Udostępnienie informacji publicznej na wniosek złożony 19 grudnia 2018 roku nastąpiło z jednodniowym opóźnieniem (3 stycznia 2019 roku), co jest niezgodne z art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej a ponadto, że podmiot udostępniający informację publiczną nie może w sposób dowolny uzasadniać niedotrzymania terminu określonego w art. 13 ust. 1 ww. ustawy, w sytuacji kiedy przyczyny opóźnienia dostarczenia informacji leżą poza Zakładem, a powody dla których zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy przesunięto termin udostępnienia informacji na dzień 31.01.2019 r. były uzasadnione okolicznościami.**

Z posiadanej dokumentacji wynika, że odpowiedź na wniosek z dnia 19.12.2018 r. została przygotowana w Zakładzie dnia 20.12.2018 r. (następnego dnia) i została przekazana do Urzędu Miasta Rybnika dnia 21.12.2018 r. celem doręczenia jej przez gońców (adnotacja w książce nadawczej). Zakład nie posiada wiedzy z jakich przyczyn korespondencja nie została doręczona wnioskodawcy w terminie. W sytuacji organizacyjnej Zakładu (okres świąteczny, urlopy) realizacja wniosku poprzez sporządzenie tak dużej ilości dokumentów była niemożliwa bez zakłócenia pracy bieżącej Zakładu. Interes wnioskującego o udzielenie informacji publicznej nie ma bezwzględnego pierwszeństwa przed interesem publicznym jednostki jej udzielającej. W takich okolicznościach przełożenie terminu udzielenia informacji publicznej było jak najbardziej uzasadnione.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 18 są bezzasadne.

18) We wniosku nr 20 stwierdzono, że:

- **Mając na względzie powyższe nieprawidłowości można stwierdzić, że funkcjonujący w ZGM system kontroli nie działa właściwie.**

W ocenie Zamawiającego bezzasadne jest stwierdzenie zawarte jako wniosek nr 20, ponieważ zastrzeżenia zgłoszone do protokołu z kontroli wprost potwierdzają, że system kontroli Zamawiającego działa prawidłowo, ale także wykazują, że w sposób niewłaściwy została zinterpretowana dokumentacja objęta kontrolą, nie rozeznano z należytą starannością przepisów prawa budowlanego, mających zastosowanie w sprawie, ale także z poczynionych w trakcie kontroli ustaleń dot. stanu faktycznego wyprowadzono błędne, nieuzasadnione wnioski.

W opinii Zamawiającego brak podstaw do negatywnej oceny całokształtu przeprowadzonej inwestycji, gdyż większość zarzutów okazała się bezzasadna, a zakres prowadzonych prac był złożony i osiągnięto założone cele.

W świetle powyższego zarzuty wskazane we wniosku nr 20 są bezzasadne.

Odnosząc się do wniosku nr 19 wyjaśniam, że brakujący zakres czynności jednego z pracowników został uzupełniony.

Odnosząc się do wniosku nr 2 wyjaśniam, iż przedmiotowa sytuacja miała charakter jednostkowy, wynikała z okoliczności wskazanych w toku kontroli i istnieje możliwość skorygowania ewidencji.

Z wyrazami szacunku

Artur Gliwicki

Dyrektor